

Adi Smolar, Na Cesti Nikdar Nisi Sam

Adi Smolar

Miscellaneous

Na Cesti Nikdar Nisi Sam

Po vaseh in po dolinah,
sredi mest in sploh povsod
vijejo se bele ceste,
ki prepolne so otrok.
Ko hitijo v vrtec, v olo,
ko domov se jim mudi,
pazi, pazi, vsak voznik
na te drobcene ljudi.

Saj majhne glavice prevzete
od ivljenja so in sanj,
pozabijo na vse nasvete,
steejo na drugo stran.
Je v trenutku vsega konec,
je le krik, ki onemi.
Naj nikdar, nikdar ljudje,
nikdar se ve to ne zgodi.

Da prijazna bodo jutra,
da bo varen vsak nov dan,
vedno se zavedajmo:
Na cesti nikdar nisi sam.
Skupaj bomo vsi pazili,
vse to v naih je moeh,
pa se slial na poteh
bo vedno le otroki smeh.

Po vaseh in po dolinah,
sredi mest in sploh povsod
vijejo se bele ceste,
so prepolne nas otrok.
Ko hitimo v vrtec, v olo,
ko domov se nam mudi,
pazi, pazi, vsak voznik
na nas, na drobcene ljudi.

Da prijazna bodo jutra,
da bo varen vsak nov dan,
vedno se zavedajmo:
Na cesti nikdar nisi sam.
Skupaj bomo vsi pazili,
vse to v naih je moeh,
pa se slial na poteh
bo vedno le otroki smeh.

Da prijazna bodo jutra,
da bo varen vsak nov dan,
vedno se zavedajmo:
Na cesti nikdar nisi sam.
Skupaj bomo vsi pazili,
vse to v naih je moeh,
pa se slial na poteh
bo vedno le otroki smeh.

Pa se slial na poteh
bo vedno le otroki smeh.